

Commando-overdracht museum en tehuis Bronbeek

Arnhem, 18 december 2009

Het commando van het Koninklijk Tehuis voor Oud Militairen en Museum (KTOMM) Bronbeek is 18 december na een periode van meer dan 7,5 jaar overgedragen van kolonel der huzaren (Kees) J.C.L. Bolderman naar kolonel der cavalerie (Geert) G.H.J. Noordanus. Deze overdracht vond plaats in aanwezigheid van de Inspecteur-Generaal der Krijgsmacht, de locoburgemeester van Arnhem, bewoners van Bronbeek, personeel, vrijwilligers en andere genodigden, waaronder Commandovereniging Gld.

Toon en Wil Lap, Co en Mieke Hartman togen op 18 december naar Bronbeek. Wij werden daar rond 12.30 uur verwacht. Toon en Co in tenue en de vrouwen in eveneens een prachtige outfit. Tenslotte wil het oog ook wat na al dat geschitter van sterren, balken en medailles. Iets verderop stond een oogstrelend lunchbuffet opgesteld. Het zag er in een woord fantastisch uit. Een 4 sterren restaurant kon er ons inziens niet aan tippen. Na de lunch werd het geheel verzocht zich te verplaatsen naar de grote zaal waar de ceremonie zou plaatsvinden.

De speciale gasten vooraan en wij, het gewone volk zeg maar, wat meer naar achteren. Zowel de landmacht, luchtmacht als de marine was vertegenwoordigd. Het was oogverblindend door alle sterren en balken. Zelfs de Excellentie van Indonesië was aanwezig. Hieruit blijkt weer de band die er via dit landgoed Bronbeek is met ons koloniale verleden. Tenslotte hebben de mannen en vrouwen die daar hebben gediend dit gedaan in opdracht van de Staat der Nederlanden. Generaals, viceadmiraal e.d. waren vertegenwoordigd in het hogere echelon.

Er werd een draaiboek afgewerkt dat door de kolonel Bolderman was opgesteld. Halverwege werd er echter een ingreep gedaan door de generaal die de directe baas is van Bolderman. De kolonel stond alleen op het podium en dat stond ook al niet in het draaiboek en volgens zijn adjudant Anderson werd de kolonel al een beetje rood in het gezicht, want hij houdt altijd alles onder controle en hier werd iets gedaan waar hij niets van wist. Kolonel Bolderman kreeg een Koninklijke Onderscheiding wat gezien kan worden als een bekroning op zijn gehele carrière. Hij kreeg de onderscheiding voor zijn voortreffelijke optreden als commandant van het instituut Bronbeek, zijn nevenfuncties binnen Defensie en zijn nevenfuncties in de Nederlandse en Indische maatschappij.

Na de commando-overdracht was de receptie die gehouden werd in het commandantenhuis. Toon en ik zijn gauw naar onze auto's gegaan om de cadeautjes voor de kolonels en hun vrouwen op te halen. Daarna aangesloten in de lange rij die reeds stond opgesteld in dit prachtige huis. Ik heb mijn ogen uitgekeken wat er allemaal staat en de mooie schilderijen die er hangen. Hier kun je best een paar jaartjes wonen, dat is echt geen straf. De rij schoof heel langzaam op richting beide heren die in de ontvangstkamer stonden opgesteld. Ondertussen werden wij voorzien van een drankje en een hapje. We kwamen dus niets te kort. Ook werd er heel wat afgepraat onder elkaar. Dit zijn natuurlijk de gelegenheden dat de oud-militairen elkaar ontmoeten en hun vrouwen ook. Na 45 minuten waren wij aan de beurt om de heren te feliciteren met hun vertrek en hun komst. Toon en Wil namen de vertrekkende kolonel met vrouw voor hun rekening en Mieke en ik de komende. Wil had voor de bloemen gezorgd. Ik had een kistje met wijn gekregen van Ben voor de kolonel Noordanus en Toon had wat voor kolonel Bolderman bij zich.

De heren hoeven volgens mij voorlopig niet naar de slijterij te gaan. Nadat wij dit alles hadden afgehandeld zijn wij op voorstel van Toon met zijn vieren naar één van onze sponsors gegaan, The Bleu Lotus in Velp. Daar hebben we een heerlijke maaltijd genuttigd. Dat kun je aan Wil en Toon overlaten. Die zijn daar goed bekend en weten precies hoe ze een heerlijke maaltijd kunnen samenstellen in overleg met Ding Ding. Nu dat was uit de kunst. Mieke en ik hebben van alles genoten. Het eten lieten we ons goed smaken en we genoten van het gesprek onderling. Het was een heerlijk samenzijn, zeggen we dan plechtig, maar bedoelen dat we het gewoon naar onze zin hadden. Als u als lid van onze vereniging daar eens in de buurt komt ga daar eens lekker heen met uw partner. U zult zeker niet teleurgesteld worden en als u zegt dat u lid bent van COV Gelderland doen ze extra hun best. Dat noemen we tegenwoordig een win-win situatie. Nadat de borden leeg en de magen gevuld waren besloten we om ieders zijns weegs te gaan. We hebben elkaar hartelijk gedag gezegd en goede feestdagen met een leuke jaarwisseling toegewenst met daarbij de roep: "Tot zondag 10 januari 2010 in De Roos".

Co Hartman